

Abstract

Project Code : RDG5310012
Project Title : Modification of the Model of Land Use and Land Tenure Influenced by Rubber Plantation in Namong District, Oudomxay Province, Northern of Lao PDR
Director of the Project: Associate Professor Linkham Douangsavanh , Ph.D
E-mail Address : linkham_d@hotmail.com
Project Duration : April 1 , 2010 – March 31 , 2011

Because of the forest strategies to 2020 ,the significantly increasing of rubber plantation over the country since 2003 was the result. This caused the changes in not only the forest area ,but also the livelihoods in rural area, natural resources, and biodiversity.

Objectives of study were to identify problems in investment and provide advice for improvement according to community needs; to support the information to policy makers. Target areas of study consisted of 5 districts of Oudomxay province ; Namong , Xay , Nong , Beng and Houn. Data used are both quality and quantity data collected through questionnaire .

Results of Study showed that there were 5 types of investment model on rubber plantation within Udomxay : (1) joint venture between company and farmers , (2) the concession of the Government land , (3) the release of fund of the company to farmers and contract of marketing, (4) Government to promote farmers to plant by themselves, (5) investment of farmers to the plantation. The majorities models to share their collected resin and some model to share the rubber plants in the garden such as 50 : 50 between farmers and the company which has a longterm contract. It was found that farmers lose implicitly their right in land tenure and lead to the risk to lose their right in land tenure in the future. There was sign of rice shortage since the agricultural land was substituted by the rubber land. The Nahom village has to worry about the production for food security and an annual plants as commercial product to supply income to the current household because almost of the land used for rubber plantation.it could be concluded that an economic and livelihood of rural people depend on land for production. So to insure that each household have sufficient land for production , allocation of land is needed to be considered.

Recommendations are that the goal of policy on rubber plantation in central and local level should be clearly specified including an appropriate allocation of land and forest, and licencing the rubber garden, the legal righth of land tenure and land use in agriculture land to farmers. Also , supporting farmers to access to the agricultural credit is needed. Moreover , a preliminary environmental evaluation report before permitting the rubber plantation is necessary.

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG5310012
ชื่อโครงการ : Modification of the Model of Land Use and Land Tenure Influenced by Rubber Plantation in Namou District, Oudomxay Province, Northern of Lao PDR
ชื่อผู้ดำเนินการ : Associate Professor Linkham Douangsavanh , Ph.D
E-mail Address : linkham_d@hotmail.com
ระยะเวลาโครงการ : 1 เมษายน 2553 ถึง 31 มีนาคม 2554

เนื่องจากกลยุทธ์การใช้ประโยชน์จากป่าไม้ถึงปี 2563 ได้ทำให้การปลูกยางพาราขยายเพิ่มขึ้นอย่างมากทั่วประเทศมาตั้งแต่ปี 2546 ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งพื้นที่ป่า วิถีชีวิตของคนในชนบท ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อระบุปัญหาในการลงทุน เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะที่จะทำให้ความต้องการของชุมชนดีขึ้น และเพื่อสนับสนุนข้อมูลให้กับผู้กำหนดนโยบาย พื้นที่ศึกษาประกอบด้วย 5 อำเภอของจังหวัดอุดมชัย นั่นคือ นาโม เซงา เบ็งและฮวน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามีทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่เก็บผ่านแบบสอบถาม

ผลการศึกษาแสดงว่า การลงทุนปลูกยางพาราในจังหวัดอุดมชัยมีอยู่ 5 รูปแบบ คือ (1) การลงทุนร่วมระหว่างนักลงทุนกับเกษตรกร (2) การให้สัมปทานของรัฐ (3) นักลงทุนออกทุนให้กับเกษตรกรและมีสัญญาด้านการตลาด (4) รัฐสนับสนุนการปลูกยางพาราให้กับเกษตรกร และ (5) เกษตรกรลงทุนเอง สำหรับผลประโยชน์นั้น มีสัญญาการแบ่งผลประโยชน์ในระยะยาวกันระหว่างเกษตรกรและนักลงทุน ในอัตราส่วน เช่น 50 : 50 การศึกษาพบว่าเกษตรกรจะสูญเสียสิทธิในการใช้ที่ดินในระยะยาว การศึกษายังพบอีกว่า มีสัญญาของการขาดแคลนข้าวบริโภคในพื้นที่ศึกษาเนื่องจากที่ดินทางการเกษตรถูกทดแทนด้วยที่ดินปลูกยางพารา เช่นในหมู่บ้านนาโฮม ที่ต้องเป็นกังวลเรื่องการปลูกพืชอาหารเพื่อความมั่นคงด้านอาหารเนื่องจากพื้นที่เกษตรเกือบทั้งหมดถูกนำไปปลูกยางพารา ซึ่งทำให้วิถีชีวิตของเกษตรกรเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อให้แน่ใจว่าครัวเรือนเกษตรกรมีที่ดินที่เพียงพอต่อการทำการเกษตร จึงจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องการจัดสรรที่ดิน

ข้อเสนอแนะคือ เป้าหมายเชิงนโยบายของการปลูกยางพาราทั้งในระดับประเทศและในระดับท้องถิ่นต้องชัดเจน รวมทั้งการจัดสรรที่ดินและป่าที่เหมาะสม และการจดทะเบียนสวนยางพารา สิทธิที่ถูกต้องตามกฎหมายและที่ดินทางการเกษตรสำหรับเกษตรกร ควรสนับสนุนเกษตรกรให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุน ยิ่งกว่านั้น การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นก่อนการอนุญาตให้ปลูกยางพาราเป็นอีกอย่างี่ควรนำมาพิจารณา